

захисті від кредитних ризиків – він є останньою перешкодою на шляху вказаного ризику. Усі принципи кредитування тісно пов'язані між собою, оскільки впливають з сутності кредиту, і тільки в комплексі можуть забезпечити її реалізацію. Тому, для ефективного кредитування дотримання всіх його принципів є обов'язковим.

Сьогодні однією з головних проблем підприємств в Україні слід вважати суттєве обмеження фінансових та матеріальних ресурсів що змушує бізнес шукати якісно нових підходів, схем та механізмів фінансової підтримки своїх проектів. Таким чином, в умовах гострої нестачі державних коштів, які могли бути спрямовані на розвиток реального сектора економіки, а також неможливість активного зовнішнього запозичення через обмеженість ресурсів на зовнішніх фінансових ринках через фінансово-економічну кризу, механізми банківського кредитування виходять на перший план у забезпеченні ресурсами підприємств. Тож сьогодні, насамперед, банківський кредит може відкрити нові можливості реалізації проектів підприємців та досягти успіху в бізнесі.

Список використаних джерел:

1. Пономарьова М.С. Особливості менеджменту в сільськогосподарських підприємствах. *Вісник ХНАУ. Серія. "Економічні науки"*. 2012. № 10. С.133- 139. 234 с.
2. Судомир С. М. До аналізу конкурентостійкості підприємств як складової його потенціалу. *Економіка: проблеми теорії і практики: Зб. наук. праць. Вип. 240: В 5 т. Т.V.* Дніпропетровськ: ДНУ, 2008. С. 1241–1245.
3. Рябуха М.С., Цицоріна А.Є. Конкуренція як категорія ринкових відносин та конкурентоспроможність як предмет наукових досліджень. *Вісник ХНАУ. Серія: економіка АПК і природокористування*. Харків: ХНАУ 6(2007): 96-100.
4. Должикова І., Пономарьова М.. Заходи забезпеченні конкурентних переваг та зміцнення конкурентоспроможного виробництва. Сучасні напрями та перспективи розвитку агро- та електроінженерії: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції. Тернопіль: ФОП Паляниця В. А., 2018. 240 с. С. 86-88.

Віра КУДЛАЙ,
к.е.н., доцентка кафедри
бізнес-економіки та підприємництва
КНЕУ ім.Вадима Гетьмана,
м. Київ,
Україна

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ РОЗВИТКУ АГРОБІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Підприємства агробізнесу України забезпечують реалізацію найбільш важливого і стратегічного завдання – виробництво та реалізацію якісних, економічно доступних, безпечних продуктів харчування. Слід наголосити на виконанні не лише продовольчої місії, а й на забезпеченні енергетичної й

екологічної безпеки нашої держави. Підприємства агробізнесу відіграють важливу роль у працевлаштуванні сільського населення, забезпеченні соціально-економічного захисту сільських мешканців, розвитку місцевих громад.

Мета нашого дослідження – проаналізувати сучасний стан розвитку агробізнесу в Україні, висвітлити особливості діяльності підприємств агробізнесу на внутрішньому і зовнішньому ринках, спрогнозувати динамічні зміни в конкурентному середовищі агробізнесу. Ці питання потребують системного і комплексного вивчення, оскільки підприємства агробізнесу України є найбільшими донорами державного бюджету України. Аналіз сучасного стану розвитку агробізнесу в Україні свідчить про стійку тенденцію до нарощування обсягів експорту вітчизняної аграрної продукції. Так, в 2020 році частка надходжень від експорту продукції АПК склала 45% від загального вітчизняного експорту. Варто зазначити, що підприємства агробізнесу є найбільш потужними донорами і бюджетів місцевих громад. Підприємства агробізнесу демонструють потужний потенціал у виробництві рослинницької продукції. Так, за підсумками 2020 року майже 60% експорту складає продукція рослинницької галузі. При цьому Топ-лідерами є такі види продукції: кукурудза, олія соняшникова, насіння ріпаку та соняшнику, соєвий шрот, соняшникова макуха.

Неможливо не відзначити посилення конкуренції на світових аграрних ринках, що є потужним викликом до подальшого економічного розвитку підприємств агробізнесу. Підприємства агробізнесу також повинні гнучко реагувати на глобалізаційні трансформації на світових аграрних ринках.

Розвиток агробізнесу в Україні віддзеркалює трансформаційні зміни в політичній, економічній, інституціональній політиці та стратегії держави. Структурні зміни, вплив інтеграційних процесів в АПК, застосування інноваційних технологій в агропромисловому виробництві, вплив природно-кліматичних змін є потужним драйвером розвитку підприємств агробізнесу на сучасному етапі.

Так, ґрунтовний аналіз свідчить, що потужний природно-кліматичний і аграрний потенціал України, кваліфіковані і освічені працівники, висока інтегрованість вітчизняного агробізнесу у світові економічні процеси дозволяють українському агропромисловому комплексу зайняти місце світового лідера в експорті агропродовольчої продукції. [2]. Конкурентоспроможність підприємств вітчизняного агробізнесу безпосередньо залежить від поглиблення спеціалізації виробництва, застосування енергоефективних технологій виробництва та засобів праці, диверсифікації видів діяльності, зростання частки виробництва продукції з високою доданою вартістю. На нашу думку, посилення розвитку кооперативних та інтеграційних взаємовідносин між суб'єктами агробізнесу є важливим чинником підвищення вітчизняного агробізнесу.

Останні дослідження ООН прогнозують зростання населення Землі в 2050 році до 10 млн. чоловік. [1]. Таким чином, підприємства агробізнесу мають

надзвичайний шанс і виклик до розвитку більш прогресивних та ефективних форм підприємницької діяльності, застосування у виробничому та управлінському процесі інноваційних технологій, підвищення інвестиційної привабливості, розвиток наукоємних видів діяльності. В останні роки актуалізувалось питання впливу здійснення земельної реформи на ефективність діяльності підприємств агробізнесу, збалансований розвиток різних форм агропідприємництва, а також активізація діяльності малих форм агропідприємництва. На наше глибоке переконання, сприяння розвитку малих форм агробізнесу повинно бути пріоритетним напрямком вітчизняної державної аграрної політики, оскільки є міцним фундаментом соціальної стабільності в державі.

Варто зазначити на необхідності посилення соціальної відповідальності великого агробізнесу, що в свою чергу позитивно впливає на їх імідж та конкурентоспроможність як на вітчизняних, так і зовнішніх ринках. Отже, в сучасних мовах турбулентності світової економіки, вітчизняні підприємства агробізнесу мають досить перспективні можливості ефективного розвитку.

Список використаних джерел:

1. Кудлай В.Г. Агроінновації: модний тренд чи необхідність? Інноваційне підприємництво: стан та перспективи розвитку. Київ, 29-30 березня 2019 р.
2. Кудлай В.Г. Експорт української агропродукції: стан та перспективи // Управління соціально-економічними трансформаціями господарських процесів: реалії виклики: збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції (м.Мукачєво, 18-19 квітня 2019 р.). Мукачєво: МДУ, 2019. С.73-75.

Ілона КРАМАРЕНКО,
здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії
Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва,
м. Харків,
Україна

ПРОГНОЗУВАННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ АГРОБІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

Для вдосконалення діяльності ринку та створення потужного агропромислового комплексу, який продукує готову експортовану продукцію слід провести низку заходів у законодавстві України, підтримувати розвиток малих та середніх сільськогосподарських підприємств, використовувати програмний метод в аграрній політиці, здійснювати впровадження іноземного досвіду розбудови інноваційного ринку сільського господарства, раціонально використовувати земельні ресурси. Перелічені вище кроки забезпечать формування конкурентоспроможної сільськогосподарської галузі України [4,6,8].